

T U S S E N T A A L
E s o h e W e y d e n

INHOUD

DEEL I geen weg terug

- 9 tussentaal
- 11 nalatenschap
- 12 het zou kunnen
- 14 palet parkinson
- 16 ochtendwandeling
- 18 herleven
- 19 nu pas besef ik
- 20 in zoetwater geschapen
- 21 gewoontedier
- 23 de vergeten spraakwaterval
- 24 argument
- 25 geweven
- 27 groeipijn
- 29 schaterlachende soaps
- 31 waarom ze van de maan houdt

DEEL II hersenkronkels

- 35 touwtrekken
- 36 alsof het zo zou zijn
- 37 gecalculeerd
- 39 tot ik jou geworden ben
- 41 relativiteit
- 42 met bruiswater
- 44 wat ik jou wil zeggen
- 45 veerkracht
- 46 tienerjaren
- 48 we willen allemaal hetzelfde
- 49 tastend en tastbaar

- 50 smeekbede
- 52 wat heb ik nodig
- 54 kunstmatig
- 55 rampscenario

DEEL III adempauze

- 59 als enige zekerheid
  - 61 ongeremd
  - 63 thuishaven
  - 64 rijtjeshuis
  - 66 de kleine gelukjes
  - 68 kruispunt
  - 69 in kwetsbare handen
  - 71 tegenpolen
  - 72 omhulsels
  - 73 herinneringen
  - 75 stilstaan
  - 79 in alle eerlijkheid
  - 81 wat komt
-
- 83 VERANTWOORDING
  - 85 DANKWOORD

DEEL I

geen weg terug

tussentaal

ik draag mijn hart hoog
en laat het smelten op mijn lippen
smaak bijtende klanken
wanneer ik kauw op mijn compagnon
de tussentaal

in mij wordt steen na woord en woord na steen
gesjouwd en geploeterd
gevloekt en geroepen
gebouwd aan de lopende band
die levenslang de mensheid ingaat

hoewel mijn laatste ademhaling niet ver meer reikt
slechts tientallen decennia van mijn duimen gespreid
weet ik dat zij in elk van ons genesteld
met dunne draden onze dromen aan elkaar rijgt

zij maakt van niets iets
want zij geeft door zinnen aan zinloosheid betekenis
blaast beweging waar het statisch is
en warmte rond de ijsigheid

ik ben de dichter die dichter naar haar toe kruipt
bij elke rijmverdoezeling
in de schaduw van mijn schedel
schuilen mijn herinneringen nabij
turen met gespleten ogen
naar het gekomen, komt en komende
want alles is een muze van de schrijfsels
en wordt ononderbroken zacht
met mijn compagnon, de tussentaal, aan mijn zijde

elke ode die nu vanonder mijn nagelplaten valt te schrapen
scherp geschreven
is in wezen de verwoorde gedaante van haar

nalatenschap

opnieuw een ontmoeting met mezelf
voortgekomen uit een bloedlijn
die zich voortdurend verlengt
met verre vertakkingen, maar zonder de wortels te verliezen

ik ben een samenstelling van alle mensen die voor mij kwamen
hun levensloop ligt verscholen in mijn poriën
ik wandel in hun sporen tot ik de mijne kan achterlaten
de lus kan verderzetten tot de volgende in lijn overneemt

mijn denken wordt deels bepaald
door de verhalen die mijn ouders hebben verteld
en de omgeving die mij doopte tot de vrouw die ik nu ben
in elke handeling leven ontelbare generaties voort
waardoor elke beweging synchroon wordt uitgevoerd
in verschillende jaartallen

wij bepalen zelf wat waardevol genoeg is
de toets van intrinsieke wezenlijkheid heeft doorstaan
wat overgeleverd wordt en in welke vorm
de geschiedenis in de toekomst zal voortbestaan